

Posudek školitele na diplomovou práci Bc. M. Kotrce Iničiální výzkum náchylnosti smrku ztepilého k napadení lýkožroutem smrkovým z hlediska dlouhodobého působení stresových faktorů

Diplomová práce M. Kotrce kráčí ve šlépějích práce bakalářské. V zásadě tedy mohu konstatovat, že zkušenost, kterou jsem s M. Kotrcem učinil před 3 lety se zopakovala (v dobrém i tom horším).

Práce má 52 stran a tématicky rozvíjí bakalářskou práci, ve které diplomant testoval použití metodiky pro hodnocení zdravotního stavu smrku vyvinuté primárně pro hodnocení stromů v porostech, na soliterně nebo jen v malých skupinách rostoucí stromy na otevřeném bezlesí na Šumavě, na plochách bývalých vysídlených obcí. Práce je vhodně členěna, a po formální stránce zahrnuje všechny potřebné náležitosti, jakkoli je v ní sem tam pár drobných nepřesností, např. v citované literatuře (některé z nich si pamatuji, že jsem opravoval, např. mapa potenciální vegetace), nicméně celkově musím konstatovat, že autor věnoval formální podobě náležitou pozornost, jakkoli vznikala také v časovém prodlení.

Hlavním motivem této práce bylo završit to, co autor začal již v práci bakalářské, tedy posbírat dostatek informací o stavu poškození smrků na otevřených plochách, na dostatečném vzorku. Následující myšlenka je pak ta připravit vzorek pro budoucí srovnání, tedy vyhodnotit s časovým odstupem tenž soubor stromů a určit tak, nakolik lze ze zdravotního stavu jedinců predikovat pravděpodobnost jeho napadení. Na otevřených plochách je, jak známo, z mnoha příčin tato pravděpodobnost odlišná od zapojených porostů a dospělé stromy jsou kůrovcem méně stresované. Je jen škoda, že autor nenavázal na nevelký vzorek (ca 60 stromů) z bakalářské práce a nevyhodnotil změnu jejich stavu (na druhou stranu časový odstup dvou let není tak velký, aby ukázal zásadní rozdíl, dle mého mínění).

Literární rešerše je poměrně podrobná, místy jsem autora více či méně úspěšně brzdil v rozletu, nicméně dovedu si představit její zhuštěnou podobu použitelnou pro budoucí publikaci. Autor prošel poměrně značný počet i zahraniční literatury a v tématice se po prvotním tápání vcelku úspěšně zorientoval. Má role školitele v této části byla skutečně upozaděna autorovou samostatností, což v konečném důsledku znamenalo jen to, že termín odevzdání mohl/měl být o měsíc později. Vlastní zpracování nasbíraných dat bylo provedeno v mírném časovém skluzu, což autorovi, dle mého názoru i trochu ke škodě věci nedalo dostatečný odstup a časový prostor data důkladně promyslet a projít exploračními metodami a postupy. Hledání souvislostí tak bylo provázeno určitým tápáním autora i školitele, který v této oblasti není vyloženě expertem, a na případné konzultace už nezbyl dostatek času. Na druhou stranu, i přes výše zmíněné, slouží ke cti autora, že si svou cestu průchodu daty našel a nastavil samostatně (a děkuji tímto všem, s nimiž to konzultoval). V některých případech ale autor má doporučení neakceptoval, což sice svědčí o jisté schopnosti obhájit svůj vlastní názor a postoj, znamená to však i nést pak případné důsledky chybných interpretací.

K přílohám mám jedinou formální připomínku, barvy v mapách potenciální vegetace neodpovídají běžné zvyklosti.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 12.1.2015

RNDr. Tomáš Kučera, PhD.